

Základní škola Velká Hleďsebe

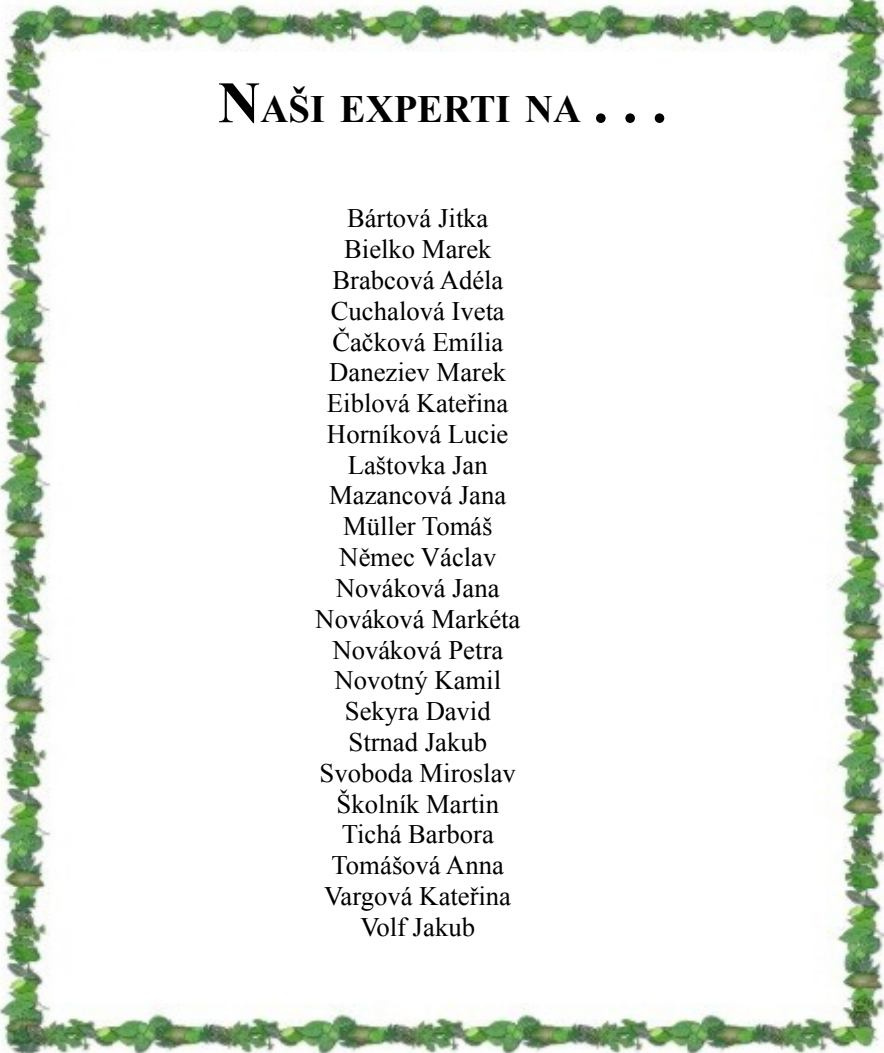

Almanach 2004 - 2005

Lidstvo je na světě už odedávna. Aby bylo zajištěno, že na něm bude pořád, vložila mu příroda do srdce lásku k dětem. I když je na světě dětí dost a dost, přece jich zase není tolik jako lidstva.

Když si lidstvo povšimlo, že zatímco ono pracuje, děti se zabývají kdovíčím a s postupujícím vědeckotechnickým pokrokem stále více ničím, založilo školství.

Podle knihy J. Kohouta
Kantorův notes

NAŠI EXPERTI NA . . .

Bártová Jitka
Bielko Marek
Brabcová Adéla
Cuchalová Iveta
Čáčková Emília
Daneziev Marek
Eiblová Kateřina
Horníková Lucie
Laštovka Jan
Mazancová Jana
Müller Tomáš
Němec Václav
Nováková Jana
Nováková Markéta
Nováková Petra
Novotný Kamil
Sekyra David
Strnad Jakub
Svoboda Miroslav
Školník Martin
Tichá Barbora
Tomášová Anna
Vargová Kateřina
Volf Jakub

KANTOŘI

Žákovské motto:

„Nejvyšší stupeň mezi živočichy představují lidé a učitelé.“

Ředitelka školy:

Stehlíková Lenka, Mgr.

Zástupce ředitele školy:

Wirthová Hana, Mgr.

Pedagogičtí pracovníci:

Borková Angela

Bytelová Alena, Mgr.

Dedková Tereza

Grösslová Jana, Mgr.

Hornáková Miluše, Bc.

Houzarová Jindřiška, Mgr.

Jašíčková Jana

Malá Vlasta

Merunka Karel, Mgr.

Macháček Miroslav, Mgr.

Mikulášová Lenka, Mgr.

Pocová Blanka

Samek Jaroslav, Mgr.

Soukup Libor, Mgr.

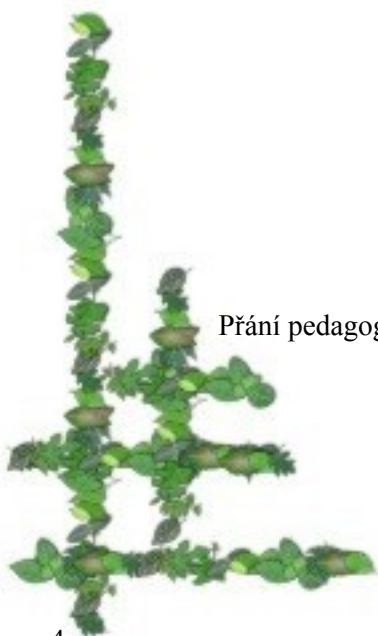
Svobodová Jana

Šebová Ivana, Mgr.

Wirth Michal, Mgr.

Přání pedagogického sboru absolventům:

At' vždy kvetou růže ve Tvé tváři,
at' štěstí, láska z nich jen září,
at' nikdy nepocítíš smutek, co tak bolí,
přejí do života kantoři Tvé školy.

SOUTĚŽE VE ŠKOLNÍM ROCE

2004 -2005

Soutěž	Výsledek
Recitační soutěž	Školní kolo
Znáš své tělo (SZŠ Cheb)	Okresní kolo
O nejlepší školní časopis (Transgas, a.s.)	Účast v celostátní soutěži
Vánoční ozdoba	Školní soutěž
Vánoční stromeček	Školní soutěž
Velikonoční ozdoba	Okreskové kolo
Matematická olympiáda	Školní kolo
Matematický klokan	Účast v celostátní soutěži
Pythagoriáda	Okresní kolo
Fyzikální olympiáda	Okresní kolo
Archimediáda	Okresní kolo
Coca – Cola Cup	Účast v celostátní soutěži
MC Donald Cup	Účast v celostátní soutěži
Florbal	Okresní kolo
Minifotbal	Okreskové kolo
Plavání	Okreskové kolo
Vybíjená	Okreskové kolo
Basketbal	Okreskové kolo
Kinderiáda	Účast v celostátní soutěži
Dopravní soutěž	Okresní kolo

Perličky ze školních lavic

Pan učitel Soukup:
„Zatím to vypadá bledě,
Tomáši, vždyť já se
snažím víc než ty!“

„Být můj vnuk, tak bys
už jednu chytnul!“ říká
paní učitelka Pocová

Marek Daneziev je zkoušen při hodině literatury: „Kdo napsal Divou Báru?“ ptá se paní učitelka. Marek váhavě kouká do třídy... Paní učitelka se tedy zeptá Kamila Novotného: „Kamile, kdo napsal Divou Báru?“ Kamil pohotově odpovídá: „Babička!!“

Ach, ta asociace!

B. Němcová by měla radost.

Paní učitelka Grösslová se ptá: „Kdo ještě neviděl netopýra?“ Nepozorný Kamil Novotný se přihlásí: „Já! Na rybách!!“

Při hodině přírodopisu před písemkou. „Vše zandejte do lavic!“ řekla paní učitelka.

Marek Daneziev se ozve: „Máte doma ještě psy?“

Při hodině fyziky se paní učitelka Grösslová ptá 9. třídy, co je to pascal. Přihlásí se Markéta Nováková a odpoví: „Deset deka salámu.“

Kristýna Stolcová – bajkář Epoz (místo EZOP)

Pan Soukup se na hodině chemie ptá: „Kdo kouří? Potřeboval bych k pokusu jednu vykouřenou cigaretu...“ (*nikdo ani nedutá*)... I známí milovníci nikotinu mlčí... Raději...

„Otvírej pusu hlasitěji!“ říká paní učitelka Grösslová Nikole Desortové

Pan učitel Soukup přišel s úsměvem na tváři do vyučovací hodiny. Říká: „Tak, někoho si vyzkouším, Kamilu Srnkovou... Pojd', děvče. Co mi povíš o hydroxidech a kyselinách?“

Po pár minutách zkoušení pan učitel říká: „Děvče, řekni mi, jaký to je vzoreček, a můžeš si jít sednout s jedničkou.“

Žákyně si nemohla vzpomenout.

„Tak to máš za pět,“ reaguje na situaci pan učitel.

Zdeněk Barták: „Monolog je rozhovor jednoho člověka.“

Pavel Skubeň píše: „O prázdninách jsem nikdy nezapomněl navštívit nějaký starý zámek nebo hrad, nějakou starou pamětihodnost, zkrátka zajímavý OBĚD“ (místo objekt)

Luděk Brožek: „Povídka je vymyšlený příběh o ničem.“

Pérovník pštrosí

Pérovník pštrosí je třímetrový pták, který má místo nohou jednu velkou pružinu, pomocí níž neustále skáče. Kvůli malým křídílům nemůže létat. Většinou má černomodré nebo zelenožluté peří. Žije v Austrálii, při okrajích pouště...

Martin Školník

Jedná se o drobný druh hada, žijícího na pouštích. Bývá stočen do spirály, a připomíná tak pružinu. Jeho pohyb tomu opravdu nasvědčuje. Přemísťuje se výhradně skákáním. Živí se drobným hmyzem, a pokud přijde nebezpečí, instinktivně vrazí hlavu do písku.

Tomáš Müller

Pérovník pštrosí je středně velké zvíře, nápadně podobné pštrosovi. Liší se pouze v tom, že pérovník je o pár centimetrů menší... Když se snaží běžet, vypadá, jako kdyby skákal na pérkách. Bohužel se stal za ta léta ohroženým druhem. Lidé ho totiž začali zabíjet, aby zjistili, jak to s těmi pověstnými pérky doopravdy je...

Jana Nováková

Pipla osmahlá

Pipla osmahlá, a to se velmi málo ví, je plod, který je zejména v zimních měsících oblíbený a žádaný. Lze ho najít především při hlavních ulicích. Jde totiž o plody jedlého kaštanu. Když botanici a kuchaři hledali název pro pokrm uvařený z těchto plodů, napadlo je – pro jeho pracný způsob přípravy – slovo PIPLA. A proč se jí říká osmahlá? To snad nemusím uvádět...

Marek Daneziev

Je to masožravá rostlina, asi půl metru velká. Má načernalé listy a velký kalich (zv. čmouda) na lapání potravy. Tato květina by nepozřela nikdy nic zkaženého ani studeného. Do čmoudy si nechává zalétávat pouze a jen pečená kuřátka. Pan K., který ji vypěstoval, na ni nedá dopustit. Pořád si s ní hraje, a to i přesto, že mu ukousala oba malíčky a část pravého ukazováčku...

Miluše Čáčková

Pipla osmahlá je malá černá myš s dlouhým ocasem. Žije v ohořelých troskách domů a v jiných obydlích zničených ohněm. Dožívá se přibližně dvou let. Po smrti vzplane a změní se v popel.

Iveta Cuchalová

Předmět, který mám rád(a)

Plyšový pejsek

Můj plyšový pejsek
je velký jako rejsek.
Když ho házím po pokoji,
křičí au,au, to to bolí!
Večer s ním pak usínám,
dám mu pusku...
Zhasínám!!!

Kamil Novotný

Mobil

Můj mobil je pro mě jako děcko.
Mám někdy pocit, že umí všechno.
Umí mě potěšit, umí mě rozzlobit,
dobrou náladu dokáže navodit.
Večer se mnou chodí spát,
jako já chodí do postele rád.
Akorát mě štve že má stále hlad!
Pořád mi chce kredit brát!

Kát'a Eiblová.

Počítač

Když si k němu ráno sednu,
do oběda se od něj nehnu.
Ať je teplo, nebo sněží,
můj počítač stále běží.

Z počítače se už kouří,
asi se proti mně bouří.
Výbuch, rána, potom plamen,
s počítačem už je ámen...

Martin Školník

Tužka

Tužka běhá po papíře
nadtužkovou rychlostí,
zastavte ji prosím někdo,
nebo umře z blbosti.

Běhá takhle už dva roky,
je to pravda, přátelé!
Nemusí znát všechny kroky,
stačí dva, vy znáte je.

Pravá vpřed a levá vzad,
otočka je k tomu,
správný způsob k zastavení
v grafitovém najdeš lomu.

Emília Čáčková

Jací jsou?
Co nám říkají?

Vydešený

Proč mám tak velké uši?

Chlupatý

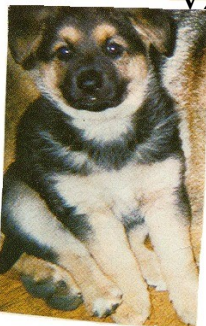
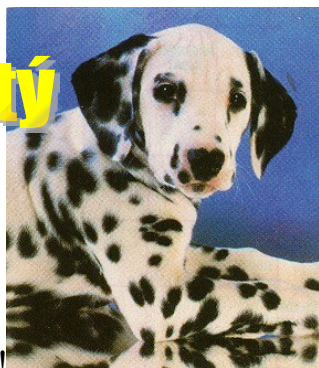
Asi padla mlha, nic nevidím!!!

Píhatý

S tím opalováním jsem to přehnal!

Flekatý

Proč mám ty puntíky?
Vždyť nejsem беруška!!

Nevinný

Nic nevím! Nic neznám!

Vyparáděný

Dneska mi to sekne!!!

Bílý

Bílá je IN...

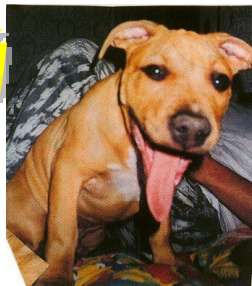

Fotogenický

Jsem sexy, co říkáte?

Udýchaný

To byla fuška,
ten sprint na 100 metrů!

Přemýšlivý

Teď mě nechte, musím
přemýšlet o nesmrtelnosti
chrousta.

Mrtvý

Chci slavnostní pohřeb!

Šťastný

Já mám dnes narozeniny!!!

(A. Benková, M. Daduláková, J. Křížek, P. Přenosil)

Chovají se ohleduplně?

Lidé se chovají ohleduplně. Dcera pomáhá mamince péct cukroví. Syn drží vlnu babičce, která ji motá do klubíčka. Tatínek vysává v obývacím pokoji. Pejsek klidně leží a nevšímá si kočky, která stojí před ním.

Chlapec vyrušuje píšťalkou okolí a zvoki pejska, který proto vyje. Jeho chování je neohleduplné.

Starší paní na třetím obrázku má plné ruce tašek a ještě vede pejska. Mladý chlapec si hopsá vedle ní a má prázdné ruce. Měl by zapojit mozek a pomáhat své vlastní babičce!!!

Kukalkovic rodina, která byla zřejmě venku posbírat suché prádlo, se chová ohleduplně. Syn Ferda spokojeně kráčí domů a maminka s radostí otevírá dveře. Ferdův tatínek nese koš naplněným voňavým čistým prádlem.

Teta nastupuje s kočárkem do vlaku, ale není na to sama. Pomáhá jí nějaký muž...I na tomto obrázku jsou lidé ohleduplní.

Klára Beranová

Maminka – paní Dvořáková peče cukroví a její dcera Anička jí pomáhá. Tatínek – pan Dvořák vysává koberec, syn Pepíček pomáhá babičce motat klubíčko. Všichni se k sobě chovají hezky!

Fanda se chová velmi nezdvořile! Dělá na schodech velký rámus-píská na pišťalku, má puštěné rádio a ještě k tomu všemu vyje pes Bobík. Hrůza!

Že se Honzík nestydí! Jeho babička táhne tašku, kabelku a ještě psa Alíka a on si vedle ní hopsá. Měl by jí pomoci!

Pan Houslička je ke své paní hodný - nese jí prádlo. Ovšem ty dveře by měl podržet jejich syn Ondra - ne maminka!

Pan Fousek pomáhá paní Maláskové s kočárkem do autobusu. Tak to má být!

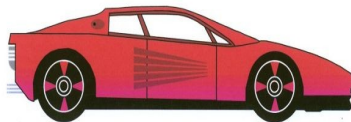
Lenka Stehlíková

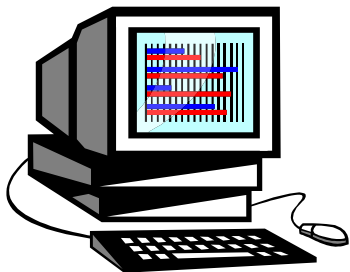
Jsem Honzův míč. Můj majitel se mnou hraje fotbal. Občas sice hraje i stolní tenis, ale do mě kope raději. A mnohem častěji. Většinou dá nějaký ten gól a pak o mně říká, že jsem ten nejlepší míč na světě.

Jan Dobíhal

Jsem auto na ovládání. Jmenuji se DODGE VIPER SKYLINE. Mám lesklou modrou kastli se stříbrným pruhem uprostřed. Patřím 12 letému Davidovi. Každý týden mě čistí, hlavně podle toho, jak často se mnou jezdí. Jednou se ale, když jsme byli spolu na projížďce, Davidovi rozbil ovladač. Já jsem se rychle rozjel a naboural do chodníku .Au, to bolelo. David mě musel odnést do opravny... Teď už jsem doma a můj majitel se o mě dobře stará.

David Eliášák

Jsem velice výkonný počítač. Patřím dvanáctiletému Míšovi. Stojím na jeho pracovním stole. Je ke mně připojena myš, klávesnice, obrazovka, někdy i dva malé repráčky. Míša mne dostal od svých rodičů k narozeninám. Dříve na mně hrál často hry, které stahoval z internetu. O Vánocích našel pod stromečkem digitální fotoaparát. Nyní neustále něco fotí a přetahuje to do mne.....No co, hlavní je, že ho práce se mnou baví!!!

Michal Vrána

Jsem plyšový pejsek Mišulka. Takhle mě pojmenovala moje kamarádka Mat'a.. Mám světle hnědou barvu, jen moje očka a čumáček jsou černé. Oblečen jsem do krásného modročerveného kabátku. Mat'a mě dostala od své tety v den, kdy se narodila... Často si se mnou hrála a ještě častěji mě česávala. Ale když začala růst, vyměnila mne za dlouhovlasé panenky. Bylo mi strašně smutno, stýskalo se mi po hraní, česání a vůbec po všem, co jsme spolu prožili ... Nedávno si na mě moje kamarádka vzpomněla... Nyní sedím na poličce místo panenek a je mi blaze!

Marta Nováková

Tvoje oči

Tvoje oči jsou tak krásné,
jsou jako něžné básně,
básně psané životem...
Někdy smutné, jindy šťastné.
... přesně takové jsou **tvoje oči**.

Anička Tomášová

Tvoje oči jsou jako studánky,
když na mne hledí, do dálky.
Jsou jako okno do duše,
když ve zlé předtuše
dělají se ti vrásky na čele
a přitom koukáš nesměle.
Pak se na mě usměješ
a srdce mi zahřeješ...
Zkrátka do ohně každý skočí
jen pro **tvoje** (krásné) **oči**

Jana Mazancová

Tvoje oči jsou jako dvě hvězdy
- zářivé a daleko od sebe.
Jsou to dvě hluboké studny
a já myslím jen na tebe,
na **tvoje oči**.

Martin Školník

Mikuláš nám dárky nese,
čertík zabloudil kdes v lese.
Andílek k nám přilétá,
zdraví nás už z daleka.

Moji milí přátelé,
netvařte se kysele.
Hodný malý čertíček,
nese v pytlí košíček.

Pro hodné dětičky,
máme dvě kytíčky.
Pro zlobivé uhlí,
budou z toho ztuhlí.

Pátého prosince
chodí slavná trojice.
Jeden z nich je Mikuláš
na sobě má bílý plášť.

Vpředu čertík skotačí,
lidé se po něm otáčí.
Anděl s hvězdou na čele
létá kolem vesele.

Jiní zlobí, to my ne!!
Dárek, ten nás nemine.
Ps: Každý rok se vrací rádi,
jsou to naši kamarádi.

Ilona Kroftová
Ivana Zugárková

Emília Čáčková
Iveta Cuchalová

Anděl, Mikuláš je zase tady,
poodkryji svoje vnady.
Čerty na ně nenalákám,
do úkrytu rychle chvátám.
Slyším, jak řetězy chrastí,
do zadku mne brzo praští...
Ps: Všude mám jen podlitiny,
modřiny a jelita,
docela jsem spokojená,
nebyla jsem zabita.

Bára Tichá
Jana Mazancová

Mikuláš je hodný velmi,
mile říká: „Zaspívej mi!
Zaspívej mi písničku
nebo řekni básničku.“

Čerti pouští hrůzy moc,
venku je už dlouhá noc.
Na nebi je plno hvězd,
anděl mi sem jednu snes'.

Hlásek se už třese moc...,
kdo mi přijde na pomoc?
Písničku máme za sebou,
velkou nůši před sebou.
Je tam toho vážně moc,
ale teď už dobrou noc!

Mitra, vousy, bílý plášť
a zlatý kříž k tomu,
nůši plnou dárčků.
Jde od domu k domu.

Párek jeho kamarádů
chodí vždycky s ním,
až se zjeví u tvých dveří,
jdi naproti jim.

Tohle silné trio
bloudí věky světem,
a tam jako každý rok
dají dárek dětem.

Marek Daneziev

Markéta Nováková
Káťa Vargová

Vánoce

Vánoce jsou krásné svátky,
pojďme s nimi do pohádky.

V pohádce je hodně sněhu,
zasportujeme si v běhu.

Postavíme sněhuláka

- neživého pand'uláka.

Pak si lehnem' do postele.

Budeme se cítit skvěle.

Ivana Vojtěchová

Vánoce

Veselé dovádění s dětmi venku,
Vánoce a plno nazdobených stromků.
A že jsou vánoční prázdniny,
šťastný smích dětí napoví.
Nový sních nám přes noc napadl,
rok další začíná a s ním i spousta nápadů.

Aneta Nováková

Vánoce

Maminka peče cukroví,
mráz na okno vykouzlí
hezký velký jarní květ.

Tak tohle nepopíše
ani těch nejhezčích sedm vět.

Tatínek zatuká na dveře
a celá rodina mu rychle otevře,
maminka vytáhne cukroví
a bytem to krásně zavoní.

Peter Kvartek

Nechci být sobec, a proto bych chtěla do nového roku VŠEM lidem popřát hodně štěstí, zdraví, lásku a hodně moc optimismu. A pokud se jim něco stane, aby nezoufali, protože vše zlé je pro něco dobré...

Jarka Kutilová

Přeji vám hodně pohody, šťastné náhody, žádné nehody, významné dohody, legrační příhody, prostě . . . úspěšný celý nový rok 2005.

Martin Navrátil

Přála bych si,
aby slza žádnou tvář nezkrápěla,
aby štěstí a láska všude byla...A
PS: Mám ještě jedno skromné přání,
Udělat přijímačky na školu státní.

Káťa Vargová

Přeji štěstí kamarádům,
ať jim to jde ve škole,
ať splní svá předsevzetí,
ať celý rok jsou v pohodě.
Rodina ať drží spolu,
peněz ať má víc než dost,
zdraví, štěstí, pohodičku
a jenom samou radost.

Michal Minařík

Do nového roku Vám přeji kapku štěstí, potok zdraví, studánku úspěchů a hlavně moře lásky!!!!

Jana Mazancová

2 krát více štěstí než v předchozím roce,
0 hodně více obdivných pohledů,
0 mnoho méně životních neúspěchů a
5 krát delší život tobě i tvým blízkým.

přeje Káťa Eiblová

Bílí koně

Bílí koně jsou nádherní stejně jako ostatní koně. Kdybych si měla vybrat mezi hnědým, černým, šedým, béžovým či bílým, asi bych zvolila právě bílého. V létě by mu nebylo velké horko... a v zimě?

P.S. To by nádherně splynul s čerstvě napadaným sněhem!

Marcela Giňová

Bílí koně. Ptáte se, co to znamená? Jedná se o název nového fotbalového týmu. Bílí, protože jsou oblečení v bílých dresech. Koně, neboť jsou neobyčejně rychlí. Dnes hrají zápas proti Spartě.... A proto držte palce! Ať zvítězí **Bílí koně**!

Kamila Srnková

Bílí koně jsou velmi krásní. Viděl jsem jednou dva. Pásli se zrovna na zelené trávě. Chvilí jsem na ně koukal... Pak mě zahlédli taky. Přišli ke mně a já si je začal hladit. Když k nám dorazil zbytek rodiny, musel jsem jít dál...škoda! Největší radost z procházky mi udělali právě ti dva **bílí koně**!

Jiří Josefi

Bílí koně běželi
přes naše pole v neděli.
Nevím, kde se tady vzali
ani odkud utíkali.
Dnes nám v televizi řekli,
že z cirkusu utekli.
Zavolali jsme, ať přijedou si pro ně -
pro ty ztracené **bílé koně**...

Patrik Přenosil

Bílí koně jsou velice vzácní. Je to ohrožený druh. Má příbuzné jednorožce. V České republice žijí jen dva exempláře. Dostaly jméno podle nejslavnějšího páru historie. Romeo a Julie. Romeo pochází z Peru, Julie z Číny. Ředitel pražské ZOO říká: „Chtěli bychom, aby si na sebe zvykli a měli potomky.“ Budeme držet palce.... Přijďte se na ně podívat! Soutěž o nejzajímavější zvíře vyhráli tito **bílí koně**...

Jaroslava Kutilová

Pašák - paní Podivová

„Pozor,“ prohlašuje padouch, „přepadení pojišťovny!!!“ Paní Podivová pomalu propadá panice. Podlahu přepadené pojišťovny právě pokrývá patnáct poplašených pánů, pak pět psů přepadených paniček...

„Pošlete peníze po podlaze!!“ pokřikuje padouch psychopat.

Paní Podivová pátrá po příležitosti padouchům posílání peněz po podlaze překazit. Pak přijde předehra. Podkopne padouchovi pastelky, poté popadne pistoli. Postřelí pitomce posedlého penězi přímo pod pupek. Příslušník přepadení pokřikuje, pokulhává, pošilhává, popotahuje, pláče...

Paní Podivová pašácky propouští patnáct přepadených. Přivolává policii...

Káťa Eiblová

Pepíčkovy počty

Pepíček psal početní písemnou práci. Poté přísná paní profesorka Poláčková překontrolovala písemky. Po překontrolování povídal plačící Pepíček paní profesorce: „Proč pořád přináším pětky?“

Profesorka přemýšlela, pak pověděla přísně: „Protože pět plus pět píšeš patnáct. Primitivní příklady pokazíš. Prostě, Pepíčku, počty pořád připomínají problém.“

Po přezkoumání problémů písemné práce paní profesorka pronesla: „Potřebuješ pomoc, proto pozítří přijdeš,probereme pár příkladů, přepočítáme problémové počty. Poté předvedeš perfektní početní písemnou práci.“

Pepíček protestoval, pak pochopil potřebnou profesorčinu pomoc.

Pozítří předstoupil před pedagožku... poděkoval, průměr polepšil, pětky poopravil. Paní profesorka Pepíka pochválila.

Pepíček pak pořád počítal, počítal, počítal...

Iveta Cuchalová

Sedlákův syn

Sedlákův syn Slávek slavil svůj svátek. Setkal se se svými sestřenicemi - sličnou Stelou, slepou Simonou, servírkou Sabinou. Společně si sedli. Slavili se strýcem Svatoplukem Sýkorou. Snědli spoustu sladkostí, salátu, sýra. Sousta spláchli sektem. Slíbili si stále se stýkat. Sobota se stala skvělou!!!

Jana Nováková

Krvavý kurník

Kohouti kokrhají: „Kykyryký! Kykyryký!“ Kohouti, kvočny, kuřata klovou klasy kukuřice. Klov, klov, klov! Kolkolem klid.

Kuna kolem kráčí krokem.

Kruci! Krůta krouť krkem.

Kuna?...Kuna! Klid kvapem končí. Kuna kouká krvavými, krvežíznivými kukadly ke kurníku. Kristapána! Kuřecí krčky, kohoutí křídla – klasická kořist kuní kuchyně.

Kvap!

Kvalt!

Krach!

Kmit! . . .

Kotoul!

Kurník kolabuje!!!

Kvočna kdáká, kuna kouše kohoutí krk, kuřecí křídélka.

Kaluže krve kolkolem.

Krvavé kolbiště kolem kurníku.

Kyprá kyperská kuchařka Kristýna kouká ke kurníku. Křikne: „Kuš, kuno! Kmotře Karle, klepni kunu klackem!!!

Kmotr kleje: „Krucifix! Krvelačná kuna! Kolik kurů krvavě končí?“ Kmotr klackem kmitá. Kuna kajícně kvílí. Karel křách!!! Kuna – kaput!

Konec krváku...

Karel kvituje kvalitní kuní kožíšek.

Kreativní kyperská kuchařka Kristýna kvapem kuchtí kuní kotlety.

Krátké krédo: „ Kdo krade, krutě končí.“

Marek Bielko

Protivín poblíž Písku, poklidné páteční poledne patnáctého prosince...

Protivínané postrádali pokrokové počítače, přehrávače, procesory, proto pravděpodobně přeslechli předpověď: „Přijde příšerná pohroma, postihne přinejmenším polovinu populace. Poničí Prahu, Příbram, poté Písek...“

Pražané připravovali pozemky. Protivínané pořád poslouchali pouze přestarlé písničky. Papoušci pokřikovali přisprostlé pomluvy. Psi poblázněně prchali přes plot. Proč? Právě psi poznali přicházející přírodní pohromu.

Pak přišla.

„Pomoooc! Pomoooooooooc!“ povykovali Protivínané.

Pepa, pán posiloven, přezdíváný Páchnoucí podpaží, přísně povídal: „Praštíme padavky přímo po palici.“ Pokukoval přitom po Pavle... Pojednou počaly padat prastaré posvátné památky (povětšinou po prababičkách, případně po prapradědečcích). Pasty poskakovaly po policích, pastelky padaly přímo před příručky paragrafů. Pomeranče praskaly. Přetloustlá paní přepadla přes prťavého pudla, přičemž poranila psíkovi páteř. Pašovaný pervitin, původně poschovávaný po ponožkách přeborníků posiloven, prášil Protivínem. Pískovišti plnému písku popraskala prkna. Poděšení pavouci popolézali po pavučinách. Pitomí potomci přistěhovalce Poláka poděšeně poskakovali.

Pavla padla.

Potřebujeme pohotovost.

Přijíždí...

Padlá potřebuje péči!

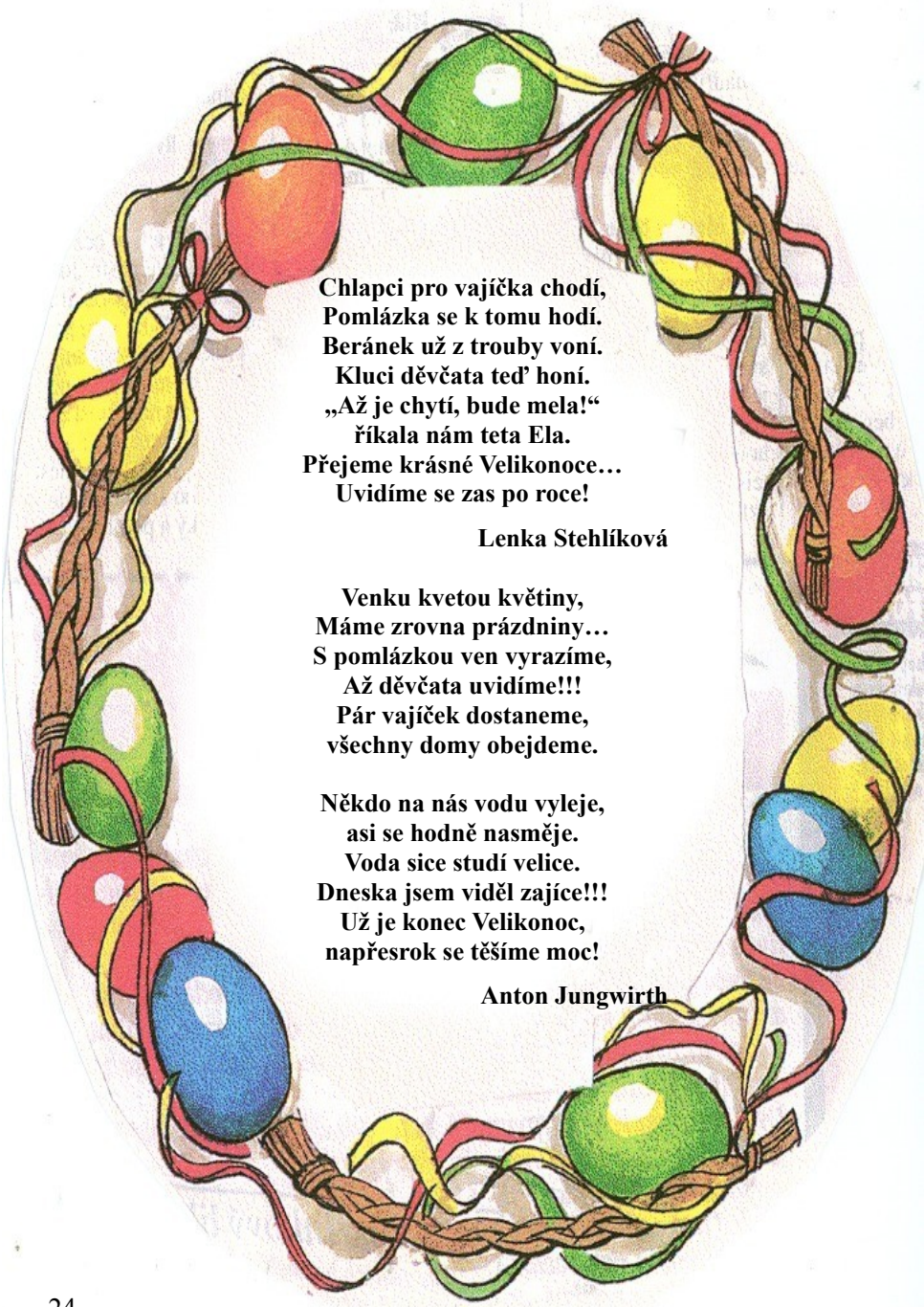
„Pozor, poneseme pacienta!“ povykují příslušníci pohotovosti.

Pepa podplácí pohotovost primitivně padělanou padesátikorunou.

Pohroma přestává poněkud pomalu, přesto přestává. Protivínané pokorně padají před pánembohem. Příroda předvedla pořádné peklo. Profesor pronesl poučný proslov, propagující přednosti plnění povinností, potažmo paragrafů. Početné publikum pořádně prořídlo.

Prostě pohroma!!! Protivín potkal pořádný průšvih!!!!

Marek Daneziev

Chlapci pro vajíčka chodí,
Pomlázka se k tomu hodí.
Beránek už z trouby voní.
Kluci děvčata teď' honí.
„Až je chytí, bude mela!“
říkala nám teta Ela.
Přejeme krásné Velikonoce...
Uvidíme se zas po roce!

Lenka Stehlíková

Venku kvetou květiny,
Máme zrovna prázdniny...
S pomlázkou ven vyrazíme,
Až děvčata uvidíme!!!
Pár vajíček dostaneme,
všechny domy obejdeme.

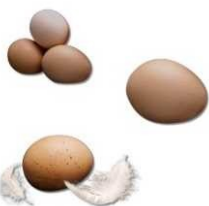
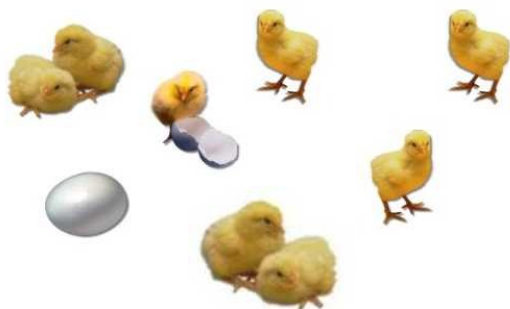
Někdo na nás vodu vyleje,
asi se hodně nasměje.
Voda sice studí velice.
Dneska jsem viděl zajíce!!!
Už je konec Velikonoc,
napřesrok se těšíme moc!

Anton Jungwirth

Co se spoustou zvyků?
 Kluci mají plno triků...
 Jak uplést pomlázku,
 jak vyšupat svou lásku.

Holky malují vejce
 pro dědu i pro strejce.
 Kluci chodí sem a tam...
 Kde si vejce vyšupám?

Bára Vargová

O Velikonocích se pletou pomlázky
 a vážou se na ně provázky.
 Popohání se slepička,
 aby snášela vajíčka.

Tomáš Bujtár

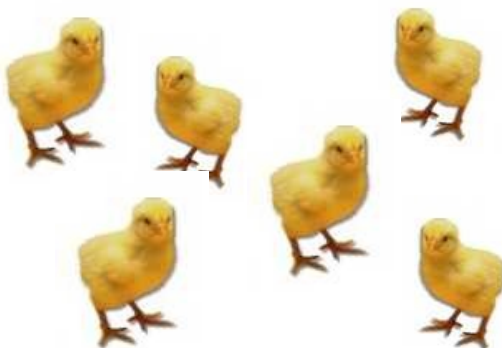

Jaro se už blíží,
 děvčata koledníky vyhlíží,
 na vajíčka lepí obrázky...
 Chlapci pletou pomlázky.

Vajíčka jsou barevná:
 modrá, žlutá, červená.
 Upeče se beránek
 a předá se kytička fialek.

Říkají se koledy,
 posílají pohledy...
 Pohledy s překrásným přáním,
 takové, jaké já sháním.

Ilona Kroftová

Dívka: Dnes je slunná neděle,
 Vajíčka barvím vesele.

Chlapec: Zítř ráno – v pondělí
 pomlázku splétám s nadějí...

Veronika Kušnírová

Co nedokázali alchymisté, dokáže:

Marek Daneziev

A co nedokáže Marek Daneziev, dokáží chemici, protože je statisticky dokázáno, že chemici toho dokázali více než alchymisté a Marek Daneziev dohromady. Ale to, co nedokázali ani chemici, možná někdy dokáže Marek Daneziev.

Recept na lásku

Do zlatého kotlíku vložte jedno milující srdce a zalejte nálevem, který zhotovíme z 1,5 l vášně, 4 lžic věrnosti, 200 g porozumění, 750 g upřímnosti, 100 g schopnosti bavit druhé, špetky soucitu a 300 g empatie. Povaříme, až z nálevu vznikne růžová vonící omamná tekutina, pak přidáme druhé milující srdce. Ještě krátce povaříme a odstavíme z kouzelného plamene. Zkouška času prověří, zda jste lásku připravili správně.

Lucka Horníková

Recept na přežití jednoho dne ve škole:

Nejdříve si připravíme pořádnou dávku pevných nervů a trpělivost (abychom se dočkali přestávky), dál přidáme velikou lžici dobré nálady, trochu zábavy také neuškodí. Poté přisypeme do misky alespoň lžičku chytrosti (ať uděláme nějaké té pani učitelce radost).

A jestliže Vás čeká nějaká písemka, radši přidejte i špetku sebevědomí. Pokud jsou vaše hodiny nudné a nebojíte se poznámek, zalijte vše pár kapkami ukecanosti.

Pro odvážné doporučuji i kapičku drzosti. A lék na přežití jednoho dne ve škole je hotov...

Petra Nováková

Recept na lásku

10 dkg štěstí smícháme s 50 dkg porozumění, přidáme 30 dkg tolerance a neuškodí 3 dkg žárlivosti.

Je důležité přidat upřímnost a špetku trpělivosti. Když tento postup dodržíme a vzniklý recept vypijeme, naše srdce bude naplněno láskou a spokojeností až do konce života.

Kát'a Eiblová

Recept na polévku lásky

Do hlubokého hrnce - nejlépe kotlíku - nalijeme teplou vodu, pomalu na větším plameni ji necháme probublat. Když začne voda vřít, přidáme polévkovou lžičku *vzplanutí* a 1 kávovou lžičku *jiskření*. Promícháme, pak přisypeme odměrku *odvahy*, přidáme 20 dkg hladkého *porozumění* a ochutíme pár kapkami *žárlivosti* (ale pozor, s tou to nepřehnat!) Poté přisypeme 1 dkg moučkových něžností. To vše promícháme lžící z *vášně* a přikryjeme pokličkou *věrnosti*. Nakonec vše necháme 5 minut povařit.

Přeji dobrou chuť!

Jana Mazancová

Recept na lásku

Pokud chcete, aby vás váš vyvolený opravdu miloval, přečtěte si můj recept!

Do velkého hrnce nalijeme půl litru věrnosti, krátce povaříme, poté přidáme dvě lžičky tolerance. Toto pečlivě promícháme. Nesmíme zapomenout vhodit dobrou náladu a smysl pro humor. Vše můžeme okořenit špetkou vášně. Tento nápoj se pije nejlépe velkými doušky. Podává se ještě za tepla!

Marek Bielko

Lásky čas

Pokud toužíte po vztahu plném lásky a porozumění, partnerovi připravte si nápoj nadlidské moci z následujících ingrediencí, které budou přidávat oba z páru.

Do vroucí vody v hrnci vložíme láskyplné srdce, rudou růži, špetku pochopení, hrst vzájemného respektu a lopatou přihodíme schopnost držet při sobě v dobách s penězi i bez peněz, v nemoci i ve zdraví. Nesmí chybět půl hrníčku něhy. Jednou z nejdůležitějších přísad je žaludek, připravený k trávení těch nejlahodnějších jídel z romantické kuchyně, či ze svůdné kuchyně francouzské.

Pečlivě promíchejte a říkejte následující slova: „Tímto okamžikem už na věky vstupuji do vztahu, který bude překypovat láskou, něhou a porozuměním.“ Poté se polibte a vypijte z nádobky nápoj lásky pomocí dvou rudých brček. Pijte pomalu a dívejte se přitom na svého partnera. Celým tímto receptem ať vás doprovází romantický cvrkot a cukrování páru sněhobílých hrdlíček.

Emília Čačková

Recept na přátelství

Do fůry porozumění přidej špetku humoru, zamíchej a povař. Každých pět minut přidávej dobrou náladu. Až se ti odpaří pýcha a tvrdohlavost, okořeň vše trochou upřímností a radosti ze života. S lektvarem oběhni dvakrát kolem zahrady a vypij ho. Přátelství na celý život je zaručeno.

Inspiroval nás František HRUBÍN (U stolu)

Je ráno. Čtyři páry bot čekají na svého majitele. Maminčiny boty jsou rychlé a rozvážné. Bráška se souká do svých neopatrných a upovídáných botiček. Mé nohy zdobí botky obezřetné, rozvážné.

Káťa Eiblová

Naše rodina a počítač. U počítače sedíme téměř celý den. Každý má svou myš. Babiččina myš je pomalá, táta s mámou mají myš rychlou a rozvážnou, já také rychlou a navíc přesnou. Jediný, komu myš chybí, je děda, který chodí radši na houby.

Martin Školník

Večeříme až téměř v noci, tedy vlastně pijeme. Bratrova sklenička je jako vždy veselá a ukecaná, maminčina smutná a unavená, tatínkova pracovní, pořád plná humoru. Sklenka mého staršího bratra stojí stále ve skříni. A ta moje? Pořád se musí něco učit, takže s ní teď moc srandy není.

Anička Tomášová

Naše postele... Maminčina postel je klidná a přemýšlivá. Otcův gauč chrápe a neustále se převaluje, na rozdíl od postele mé sestry, která je v klidu a nechává si zdát hezké sny. Moje postýlka je nepokojná, chvíli nevydrží na jednom místě a kope... Dědovo lože je staré, liné, často pochrupující. Tichá postel v koutě patří babičce. Na ni nikdo neuléhá, protože babička leží jinde.

Kát'a Vargová

Pijeme každý den. Nejvíce nám chutná voda se šňávou. Tatínek ji pije sklenkou největší a klidnou, naše maminka sklenkou opatrnou. Já mám skleničku zbrklou a kvapnou. A sestra? Ta má úplně stejnou sklenku jako já!

Kamil Novotný

Pijeme za šera. Z plné lahve uprostřed stolu si každý nalévá svou sklenici. Dědeček sklenici šplouchající, roztřesenou, teta Slavěna povídavou, tatínek zkušenou pivařskou, babička chladnou a vytuhlou... Jediná sklenice odpočívá, ta mamínčina...

Marek Daneziev

My a psaní. Mamínčina tužka píše pomalu, ale krasopisně, zato bráchova škrábe nemotorně neidentifikovatelná slova. Moje píše sice rychle, ale občas zapomene na úpravu. Tátova tiše odpočívá na stole.

Jakub Volf

Každé ráno by se měl každý člověk učesat. A tak je to i u nás. Nejprve vstává mamka, která své vlasy rozčeše upraveným a klidným hřebenem. Pak se do koupelny vřítí brácha. Jeho hřeben je uspěchaný, neklidný a roztěkaný, častokrát se vlasů sotva dotkne. Potom se do koupelny doplazím já. Můj hřeben je ještě unavený, rozespalý, ale moc dobře ví, jak zapracovat. Když se prostor vyklidí, přijde do koupelny tatka. Jeho hřeben je moudrý, přemýšlivý a rozvážný.

Markéta Nováková

Pořád máme žízeň. Z kuchyňské linky si každý z naší rodiny bere svou skleničku. Maminka má skleničku milou, ale občas pěkně náládovou, strejda zábavnou a pěkně mlsnou, já si беру svou tvrdohlavou a ukecanou, která se vrací do puberty. A babička? Ta si bere obvykle skleničku tichou a usměvavou. Jsme prostě taková normální rodinka...

Lucka Horníková

Já

Tak jako každý, koho znám, jsem i já něčím výjimečná. Ne, že bych se teď chtěla nějak vychvalovat. To vůbec. Jen si myslím, že všichni obyvatelé naší planety jsou něčím zvláštní. Každý člověk má nějakou povahu. Každého charakterizuje něco jiného... A jaká jsem já? Určitě ne dokonalá.

Vždycky jsem byla urážlivá. Pokaždé jsem se nafoukla, když se mi něco nelíbilo. Byla jsem děsně vzpurná. Při vyučování jsem rušila, nedávala pozor a všechno jsem kritizovala. Teď už se dokážu krotit. I když ne vždycky. Myslím, že od jisté doby si dávám větší pozor, komu projevim svou důvěru. Mnohokrát jsem na svou dobrotu a ochotu doplatila. Už několikrát jsem ve snaze někomu pomoci úplně zapoměla na sebe. Když jsem pak od toho dotyčného člověka potřebovala pomocnou ruku, nedočkala jsem se jí. Dokázala jsem kvůli nadšení pro nějakou věc zapomenout na vše ostatní. To všechno se teď snažím odbourat. Možná mluvím jako stará babička, která celé své mládí promarnila a teď se to všechno snaží napravit a omluvit, ale tahle to vypadat nemá. Asi trpím syndromem předčasného stárnutí. Často mluvím tak, jako bych už toho měla hodně za sebou. Pak si ale řeknu: „Vždyť mi je teprve patnáct! Teprve teď začínám pořádně žít, dokážu stát nohama pevně na zemi a vnímat realitu takovou, jaká je. Nechci se chovat tak hrozně povrchně jako většina hlavních „hrdinů“ ze seriálů jako je třeba Beverly Hills nebo Dawsonův svět.“

Trochu mě zaráží, že už takhle mladí se musíme pozastavit nad některými zákony a říct si: „Jak někdo mohl vymyslet tak blbej zákon!“ Třeba nový zákon o možnosti výběru škol. Moji prarodiče a třeba i rodiče o zákonech neměli moc velkou představu. To já sice taky moc nemám, ale oni nemuseli řešit nesmyslnost některých z nich jako my. Myslím si, že děti, které dospívají v dnešním uspěchaném světě, jsou rozumově na vyšší úrovni než jejich prarodiče v tom samém věku. Musí totiž čelit úplně jiným problémům, než tomu bylo před sto lety. Takhle se to, podle mě, bude stupňovat dál a dál. Všeobecně je každý mladý člověk – nebo, chcete-li, každé dítě – ovlivňováno okolním prostředím více než kdokoli jiný.

Vím, že povaha žádného z nás se nedá změnit úplně. Ale ovlivnit nebo přizpůsobovat k obrazu svému ano (pokud ovšem dotyčný člověk o svých chybách ví a chce je nějakým způsobem řešit).

Svou povahu a schopnosti mám vcelku ráda (chyby, o kterých vím, se snažím odstranit). Vzhledem k tomu, že jsem byla přijata na obě školy (Střední uměleckoprůmyslová škola v Plzni a v Českém Krumlově), které jsem si vysnila, si myslím, že ve mně dřímá snad i nějaký ten talent. Mám velice ráda umění v podobě obrazů či soch, divadla a hudby. I škola mě baví. Ne snad tak, že bych se na každou hodinu pilně připravovala. Ale to, co mě ve škole vážně zaujme, a není toho moc, dělám ráda a stačí mi výklad ze školy. Hodně lidí si o mně myslí, a taky to dávají velmi hlasitě najevo, že jsem šprtka. Ale nejsem.

Vypracovat úvahu, v níž se máme zamyslet sami nad sebou, je velice těžký úkol. Ale jedině, když se nad sebou pozastavíme a přiznáme si obě stránky naší osobnosti, jak tu dobrou tak i tu špatnou, poznáme, jací doopravdy jsme. A to je ve vztahu k druhým lidem to základní a nejdůležitější.

Emília Čáčková

Sbohem – a zmizte, notesy!
To, co jsme nestihli,
už bude muset stranou.
Co jsme si, školo, to jsme si...
A v příštím životě
zas někdy
na shledanou!

(na motivy J. Žáčka)

A HURÁ NA PRÁZDNINY